

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 15 Februarie st. v.

(Δ) Ear' s'a început comedia!

Unde?

Să mai întrebăm?

În casa deputaților a parlamentului unguresc *de jure*, în realitate însă maghiar.

Este știut, că majoritatea locuitorilor din țările coroanei unguresci nu este reprezentată în parlamentul, care ar trebui să fie parlamentul țărilor menționate. Nu este reprezentată, pentru că parte a fost silită să se retragă, parte a fost exclusă dela acel parlament.

Majoritatea locuitorilor țărilor coroanei unguresci nici nu putea, dar' nici nu voia să se lupte cu mijloacele minorității maghiare, ca să obțină totuși locuri în parlament. Conștiința constituțională a majorității locuitorilor țărilor coroanei unguresci se revolta și când auzeau numai la mijloacele, de care are minoritatea obiceiul a se folosi spre scopul, ca să poată să se așeze în parlament.

În chipul acesta parlamentul unguresc fără de nici un drept a devenit parlament maghiar. Concedându-i maghiarii l-au ocupat ca o moștenire exclusivă a lor. Ei, *per fas*, mai mult *per nefas*, au luat parlamentul ungur în posesiunea lor exclusivă, socotind, că sunt îndreptățiți a fi *beati possidentes* ai celui parlament.

Nu șcim, împregiurarea aceasta sau alta mai ascunsă îi face îndrăzneți. Destul, că îi vedem mai mult decât îndrăzneți, îi vedem că-și permit răsfețul, cu care se răsfață în parlament mai rău ca-și-când ar fi numai ei de ei cetățenii țărilor ungare.

Căci nu e lucru puțin, când lucrul a ajuns până aproape să se încalce „părinții” patriei, cum ne spun diarele din capitală că s'a întâmplat în ședința de Marți.

Prilegiul la comedie sau la scandal și de astădată, ca și de alte-dăți, a fost tras de pâr.

Niciari pe lume, unde sunt parlamente, nu te trezești așa pe neașteptate cu discursuri, care n'au nimica de a face cu ordinea țării, ca în parlamentul ungur. La ori-și-care ordine a țării te poți întâlni cu discursuri despre politica exterioară, despre armata comună și la toate ordinele țării cu atacuri contra guvernului, contra ministrului-președinte Tisza.

S'a votat bugetul pentru anul 1890 în general și în parte în special și toată desbaterea a decurs cât se poate de neted. Acum, când treaba a ajuns la desbaterea „apropriatiunii”, s'au deslegat dintr'odată foii cu veniturile viitoare. Opozițiunea cea moderată și cea nemoderată au început fără de nici o crutare, putem zice în mod scanda-

los, a lovit în ministrul-președinte Tisza, făcându-l incapabil, trădător și otravă, care infectează.

Depart de noi se ne facem apărători domnului ministru-președinte Tisza. Nu ne-a obligat neamul nostru românesc cu nimica, ca să alergăm în ajutorul lui. Din contră, decând este el la putere, pururea s'a purtat fără de nici o cauză ca un dușman neîmpăcat al neamului nostru.

Alunge-l dar' opozițiunea, fie cea moderată, fie cea nemoderată, fie amândouă împreună, din locul unde se află. Românii n'are să le pară rău de ducerea lui dela putere.

După un administrator, care vânezează numai popularitate la naționalitatea sa și fără nici o cauză dușmănescă majoritatea regatului, al cărui ministru-președinte este, nu vor plânge Românii. Mai curând îl vor compătimi. Și este de compătimut domnul Tisza, pentru că a abusat în detrimentul său și al patriei de norocul și de puterea, care i-au picat mură în gură, din cauză că nu a știut apleca importanța populației patriei sale.

Și cu toate aceste, nouă nu ne place deloc comedia din parlamentul din Budapesta.

Când concedății maghiari au descălecat pe Români, pe Slavi și pe Germani, într'un chip sau într'altul, și i-au exclus dela legislațiunea patriei, pretextau, că vor să ferească patria neajignii de elementele, care „gravitează în afară”.

Sunt mulți ani, decând au luat ei singuri asupra-și fericirea patriei.

Însă fericitu-o-au?

După-ce au rămas singuri, au început să se certe cearta de plapoua. Ba că monumentul lui Hentzi, ba că colorile negre-galbine, ba că limba germană etc. etc., până când interesele adevărate ale țării rămân cam tot unde au fost.

Nici un spor mai remarcabil nu vedem spre bine. Vedem însă mult spor spre rău în tot ce cade sub influența conducătorilor naționalității maghiare.

Concedății maghiari înșiși ne spun, că d. e. cifrele din bugetul anului expirat, precum și cele din bugetul anului prezent, sunt numai mofturi. Dar' și dacă nu ar fi mofturi, greutățile, care zac pe umerii contribuabililor, deschid ochii ori-și-cărui om, care vrea să vadă, că nici cu finanțele nu mergem, cum se spune de pe fotoliul ministerial, spre bine. Căci ce folos a ajuns la contribuabili, că ministrul de finanțe prezentează legislațiunii nise bilanțuri cu deficit foarte redus, când aceia nu mai sunt în stare să poarte greutățile, când deficitele lor, din cauza nenumă-

ratelor contribuții, sunt din zi în zi de cea mai vastă extindere.

Dar', așa este, nu ne place comedia. Pentru-că vedem, că cu comedia începută în parlament, privită din orice punct de vedere, patria n'are chip să se ferească. Comedia, ale cărei scene cu cât se sporesc la număr, cu atât degenerază în certuri nedemne de un parlament, influențează demoralizând asupra cetățenilor ungari. De altă parte, comedia devalvează în străinătate nu numai prestigiul statului unguresc, ci și prestigiul întregii monarhii austro-ungare.

Aceasta însă are să dăcă ceva, are să dăcă foarte mult la eventualitatea unor evenimente, care se pot ivi în tot momentul.

Situatiunea generală în Europa este astfel, încât ne putem aștepta la evenimente mari în tot momentul.

Dacă preste tot comedia, care produce demoralizare în lăuntrul și devalvare de prestigiu în afară, are însușirea de a pute fi fatală pentru patrie, este fără îndoială rău. De tot rău este însă, că cetățenii ungari, fără deosebire de naționalitate, comedia, în care își joacă rolurile deputații naționalității maghiare, trebuie să o plătească și foarte scump în bani numerați, în sume considerabile.

Am dori dar', ca să vedem odată și finită comedia desastroasă și scumpă, că dacă nu se finesează curând ne putem trezi cu nise consecuențe, care se întrecă și influența demoralizatoare de până aci, și devalvarea prestigiului și în fine și considerabilele pierderi de sume de bani, care se varsă, ca să se poată certa d. Tisza, Horánszky, Abrányi, Helfi, Ugron, Károlyi *et tutti quante, cum și mai domni*.Sau doar' domni, care se ceartă în parlament pe banii noștri de cât-ori le vine pofta, au de gând să ducă parlamentarismul *ad absurdum*?

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 15 Februarie st. v.

Din parlamentul maghiar.

Parlament? Ce ironie! Casa aceea din Budapesta, în care părinții patriei ne poartă de grije, e mai mult maghiară decât parlamentară. Asta ni-au dovedit-o scandalurile petrecute acolo pe timpul desbaterei asupra legii militare și ni-o dovedesc în mod și mai eclatant scandalurile din cele din urmă două-trei ședințe din actuala sesiune parlamentară. La alt loc reproducem tulburările iscate în ședința de alaltăieri din incidentul discursului deputatului Cornel Abrányi și aci vom reflecta numai la discuțiunea meritorie asupra proiectului de lege de buget. Primul orator a fost

deputatul Orbán, care i-s'a exprimat aversiunea sa față cu vulturul cu două capete în nise termeni, care au îndemnat pe președintele a-l îndruma la ordine. Bătrânul președinte a aflat mai departe, că nu e lucru cavaleresc a spune, că presa liberală latră asupra lui (asupra lui Orbán), pentru-că i-s'a aruncat un os. Preste tot dl Orbán a împrăsciat o mulțime de învinuiri și bănuiri, la care i-au răspuns numai decât Paul Moricz și ministrul Szapáry. Acesta s'a apărut în contra învinuirilor ce i-s'au făcut cu privire la funcționarea lui ca ministru de finanțe și ca ministru de interne. Chiar și opoziția a întâmpinat cu aprobări declarațiunea ministrului, că în chietelile mai multe el a privit nu numai a greșeală financiară, ci și o greșeală parlamentară, de sub ale cărei urmări el nu voese să se retragă. Casa a ascultat cu atențiune ilustrarea, pe care contele Szapáry a făcut-o cu privire la greutățile, cu care a avut el să se lupte în calitate de ministru de finanțe, și cu privire la prestațiile din această epocă, la care cu mândrie se poate provoca. Dar' și actualul guvern poate să se provoace la mari rezultate. Stânga extremă însă a început deja scandalul, când ministrul a zis, că majoritatea țării e și majoritatea casei, care are încredere în acest guvern. După-ce Helfy i-s'a împărțit raporturile lui cu centrul stâng de odinioară, a vorbit Cornel Abrányi despre ființa parlamentarismului, care s'a și manifestat în practică în ce privește „parlamentarismul maghiar” sub decursul întregii dezvoltări teoretice. Ședința s'a terminat apoi sub cele mai frumoase auspicii pe la orele 2 1/4 d. a.

Conferența în chestiunea lucrătorilor.

Din Bern se depeșează, că guvernul german a comunicat oficial consiliului federativ intenția, de a convoca pe la mijlocul lui Martie la Berlin o conferență internațională în privința scutului lucrătorilor, și i-s'a exprimat totodată dorința, de a se amâna conferența convocată pe 5 Martie la Bern, deoarece nu s'ar pără să zăcă în interesul cauzei, ca să se țină două conferențe deodată în aceeași afacere. Consiliul federativ, pătruns de dorința, ca pașii făcuți decătră împăratul german în același scop să fie încoronați de succes deplin, și având dealtfel în vedere, că lucrările între cele două conferențe nu s'ar pute împărți, acceptează invitarea guvernului din Berlin și renunță la propria lui inițiativă în această direcțiune.

Guvernul belgian a răspuns deja la invitarea conferenței din Berlin; el primesce cu plăcere invitarea și se alătură la sublimile idei, de care a fost condus împăratul Germaniei.

În casa de jos a Angliei a comunicat secretarul de stat Sir I. Ferguson, că guvernul s'a declarat gata a participa la conferența convocată de împăratul Germaniei, dar' se înțelege, în conformitate cu principiile acceptate de legislațiunea engleză.

Afacerea ducelui de Orleans.

Ducele de Orleans a fost transportat alaltăieri în penitenciarul din Clairvoux în departamentul Aube. Guvernul francez s'a abătut în ultimul moment dela intenția originală, de a grația pe ducele de Orleans, la ceea-ce a contribuit mult și atitudinea radicalilor, care pentru cazul grațării ducelui reclamau și grațiarea lucrătorilor condamnați pentru grevele din urmă. În prima linie însă procederea aspră a guvernului trebuie să se atribute pășirii provocatoare a aderenților partidului orleanist și a celorlalți monarhisti, și apoi și limbajului jurnalelor conservatoare și boulangiste, care pretindeau în mod categoric punerea în libertate a ducelui. Despre soarta mai departe a prințului circulă deosebite faime. Precând în cercurile conservatoare se crede, că ducele după un arest de vre-o câteva zile va fi transportat spre granița belgiană și acolo va fi pus în libertate, alte cercuri sunt eară de convingere, că grațiarea va urma numai la 14 Iulie.

Presa germană despre alegerile din Germania.

Toate diarele germane comentează în modul cel mai viu rezultatul alegerilor. „Börsenzeitung” scrie: Succesul socialistilor va trebui să agite spiritele și să deștepte la conștiință pe cei din partidele constituționale. La balotagiile ce vor avea loc, aderenții stărilor de lucruri actuale vor trebui să se unească contra dușmanului comun.

„Berliner Tageblatt” scrie: Politica dlui Bismarck, care tindea numai la îndeplinirea necesităților zilnice, a adus roade, care vor fi foarte mari pentru actualii guvernanți. Politica ce tindea la desmembrarea partidelor a suferit o înfrângere, de care bărbat de stat rar a pățit. Principele cancelar a luptat contra progresiștilor, a celor din centru și contra liberalilor, pe care în adevăr i-a strins la pârte; a cochetat cu socialistii și apoi sub numirea de cartel a înghebat un partid de guvernare numit al lui Bismarck. Dar' când s'a dovedit, că nu se pot ține la un loc sub o singură șefie atâtea feluri de oameni, s'au început zizanii chiar în sinul cartelului și s'a ajuns ca partidul, care și așa nu avea decât o majoritate de 16 voturi, să nu lucreze nimic. Greșeliile guvernului au pregătit terenul pentru socialisti.

„Die Post” ca și „National Ztg.” constată înfrângerea cartelului. „Vos-

FOIȚA „TRIBUNEI”

Poesii populare din Banat.

(Urmare și fine.)

II.

Suiu la deal, cobor la vale,
La mândruța-i luminare,
Stau în loc și mă socot,
Cum afară se o scot?
La mândruța-s câinii răi
Și-s tot dușmani de ai mei.Pe ulița mândrei mele
Gheocei și viorele
Și mai multe vorbe rele.
Pe ulița ce-mi e drag,
Nu știu cale cum să-mi fac,
La mândruța se m'abat.Ian eși, mândro, la prilaz,
Ca să-ți spun al meu necaz,
Mândro, chică galbină,
Dorul tău mă leagăna.Trecui garduri trei grădini
Pân' la mândra în vecini,
Aflai iarba călărită
Și pe mândra adormită.Voiu s'o scol și 'mi-e păcat,
Voiu s'o las și 'mi e bănat.Frunză verde-o suflă vântul,
Spune-mi, mândro, ce-ți e gândul,
De ești verde ca pământul?
Nu-s verde de nici-un bine,
Făr' de dorul dela tine,
Plânge inima în mine,
Ca și-un copil de trei zile.Eu cu dor, badea cu dor,
Trebuie-ni-ar un doftor;
Doftor se ne lecuască,
Dorul se ni-l potolească.Câte boale le-am bolit,
De toate m'am mântuit;
Numai boala ce-o bolesc
Nu pot să o lecuiesc.Av-e-re-ai, mândro, păcat,
C'am fost tinăr ne-nvătățat,
Tu tare mai fermecat,
Cu trei paie dela pat,
Cu trei flori din trei grădini,
Cu apă din trei fântâni,
Să n'am stare, alinare,
Ca Dunărea când e mare.Strică, mândro, ce-ai făcut,
Nu mă ținea om perdut.
Mândruța din graiu grăia:
„Ce-am făcut nu pot strica,
„C'am făcut să stee-așa,
„Să se țină dragostea,
„Căci 'ți-am făcut cu urma
„Și 'ți-am pus-o sub cireș,
„Să-mi vii, bădișo, mai des.
„În gropiță-am îngropat,
„Ca să mori de al meu drag.
„În gropiță la fântână,
„Să vii des în săptămână”.Măi, bădișo, bădișor,
Ce vii seara târziu,
O de mine nu-ți e dor?
De tine 'mi-e dor mai tare,
Dar' dragostea noastră mare
O desparte-un deal și-o vale;
Valea-i cu petricele,
Între noi sunt guri rele.Bade, de nu te-aș vedea,
Inima nu m'ar dură.
Când te ved, badeo, pe tine,
Arde inima în mine.Când îmi vine badeo 'n minte,
Cum am trăit mai nainte,
Mă leagă ca frunza 'n munte,
Când îmi vii bădișo 'n gând,
Mă leagă ca frunza 'n vânt.Cine 'nvață dragostea,
Aibă cap de-a o purta
Și minte de-a o lăsa.Cine iubesc și spune,
Nu-l răbda, Doamne, pe lume,
Cine iubesc și tace,
Veți-l, Doamne, și-i dă pace.
Cine iubesc și lasă,
Nu l-aș mai vedea cu casă;
Aibă casa cucului
Și odichna vântului.Bate vântul prin păduri,
Rupe lemne și subțiri;
Printre ele rupe fagi
Și desparte oameni dragi;
Cum ne-a despărțit pe noi,
Eu și badea amândoi.Cin' ne-a despărțit pe noi,
N'ar avea noroc în oi,Nici la părechia de boi,
Nici de șura cea cu vaci,
Că ne-am fost perit de dragi,
De ne-o despărțit bărbat,
Moară necuminecat,
Moară 'n apă până 'n brâu,
Mănce-l vermii tot de viu,
De ne-o despărțit vr'o fată,
Cununia se n'o vadă.Frunză verde, verde-ai fost,
Au trecut trei luni în post,
Decând la mândra n'am fost,
Și-or mai trece trei din dulce,
La mândra tot nu m'oiu duce.Decând, mândro, ne iubim,
Au trecut trei ani deplin;
Și-acum de două, trei luni
Ne-am urit pentru minciuni,
De te-am urit eu pe tine,
Uscă-se inima 'n mine;
Ca frunza alunului
În postul crăciunului,
De m'ai urit tu pe mine,
Uscă-se inima 'n tine
Ca frunza curechiului,
În postul Săn-Petrului.

sische Zeitung" află cauza naturală a căderii guvernului în politica economică a principelui cancelar. „Kreuzzeitung" dice, că guvernul a pierdut în alegeri din cauză, că a lăsat pe al doilea plan pe cei din partidul lui Stöcker.

Cele mai multe dintre diarele guvernamentale dau asalt contra sufragiului universal, colegiului unic ce e în imperiu și conform căruia cel din urmă măturotor de stradă votează tot ca principiele cancelar.

Cel mai nou scandal.

Ședința dela 25 I. c. n. a dietei ungare a întrecut prin scenele scandaloase, cu care s'a sfârșit, tot ce s'a presat în această privință până acum în „onorata casă".

La ordinea zilei a fost legea apropiată. La începutul ședinței au vorbit contra, și încă în termeni destul de tari, deputații opoziționali Orbán și Helfy și a încercat să se rectifice ministrul Szapáry, apoi au urmat următoarele scene ne mai pomenite:

Cornel Abrányi pune întrebarea, că poate-se dice, că majoritatea parlamentului ar fi majoritatea țerei? Arată apoi, că dacă s'ar suma numărul alegătorilor opoziționali față cu alegătorii guvernamentali, la tot cazul majoritatea ar fi a celor dintâi (aplaude în stânga). Parlamentarismul sub asemenea împrejurări poate căde atât de afund, încât să fie mai rău ca absolutismul. Vorbitorul nu voese să amintească, de ce mijloace s'a folosit Tisza, când era în opoziție și când împedea toate consultările parlamentului. Tisza prin urmare n'are drept să se plângă. Tisza însă nu voese să se scutească numai pe sine, ci și pe următorul său, dar în această privință poate fi liniștit, căci alt Coloman Tisza nu va mai veni. Tisza a falsificat parlamentarismul și n'a știut aplana nici-odată contradicțiile. Vindând apoi despre legea incolatului, dice că Tisza n'a cunoscut sentimentele națiunii, care nu este permis a le prinde cu mâni de lacheu. În ziua de anul nou a acuzat ministrul-președinte pe toți aceia, care au cerut revizuirea legii incolatului (aplaude în stânga). Tisza n'a găsit calea, pe care se poate rezolva această chestiune, ci a informat rău și Coroana. (Bar. Kaas: Și acolo se joacă de-a ascunsă.)

A expus Coroana în sus, ear' în jos a denunțat opoziția. A voit să stingă focul neînțelegerii, amănând Căsușca întinșului. Statul a pus toată puterea în mâinile ministrului-președinte, ca să combată cu fapte acuzele ce i-se fac, dar' dacă ministrul-președinte denunță, apoi aceasta nu poate rămâne fără urmări rele. (Aplauze în stânga.)

Parlamentul este amenințat de pericole, care numai prin reorganizarea sistemului de guvernare se pot nimici, dar' dintre toate pericolele acestea cel mai mare ar fi, dacă națiunea și opozițiunea s'ar obosi în energia, cu care combate politica personală a ministrului-președinte. (Aplauze sgomotoase în stânga.) Este adevărat, că a fost o grea luptă, de care guvernul a ris, când a fost în deplină putere. Căci aceia, care au început lupta ca bărbați, au devenit moșnegi, ear' tinerii au devenit bărbați și tot se luptă încă. (Risete în dreapta.) Puteți ride, dar' așa este. Este sublim, când vedem, că lupta are rezultate, deși le negați. Pătura de ghiță, cu care a amorfizat toate, nu-l mai scuteste pe dl ministru-președinte. Nu-l mai scuteste nici o pavăză, nici o panteră, ci numai o pele subțire: pelea de pe obraz. (Aplauze sgomotoase în stânga, neliște și voci în dreapta: la ordine. Larmă colosală. Președintele trage clopoțelul, opoziția strigă: „Eljen Abrányi!")

Președintele (între larma cea mai teribilă): Sciu, că în parlament se folosește de multe-ori expresiuni tari. (Larmă colosală.) Sunt însă cuvinte, care trebuie explicate, fiindcă altcum pot fi interpretate așa, cum nu numai în parlament, dar' nici într-o societate cum se cadu este permis a le folosi. (Larmă nesfârșită în stânga. Voci: Să retragă președintele cea d'is! Voci în dreapta: Să revoace Abrányi! Larmă și mișcare. Voci în stânga: Președintele n'are dreptul să dică, că nuse cuvine!) Onorată casă: (Voci în stânga: Revoacă!) Rog pe dl deputat în înțelesul ordinii de casă să-și explice cuvintele. (Larmă teribilă.)

Emil Abrányi: Mă rog să se facă ordine, căci în larma aceasta nu pot vorbi. (Voci în stânga: Așadar noi suntem tiranii?)

Președintele: Onorată casă! Am audiat exprimându-se dorința, ca eu să-și explic cuvintele. (Voci în stânga: Nusă explici, să revoaci!) Am audiat dicându-se, ca eu să revoc. Dacă ar ședea în scaunul prezidial un președinte, care revoacă, locul lui n'ar fi aici. (Aplauze în dreapta. Voci din stânga: Revoacă!) Poate să se outropească bolta cerului, dar' din locul acesta eu nu voi

revoa nimic. (Aplauze prelunge în dreapta. Larmă și mișcare în stânga.)

Gavril Ugron: Onorată casă! (Larmă și voci în dreapta: N'are dreptul să vorbească! Să audim pe președintele! Sgomot colosal în stânga. Cornel Abrányi voese să vorbească. Voci în dreapta: Șeđi! Larmă colosală.)

Președintele: Numai dl deputat Abrányi are dreptul să vorbească. (Larmă.)

Cornel Abrányi voese să vorbească. (Voci în dreapta: Eláll! Șeđi! Larmă.)

N. Perczel: Voese să vorbească la ordinea de casă. (Larmă prelungită. Voci în dreapta. Să audim pe președintele!)

Președinte: Rog pe onorata casă să asculte pe vorbitor (Voci în dreapta: Imposibil! Larmă nesfârșită în stânga extremă.)

Paul Hoitsy: Președintele a provocat agitațiunea prin expresiunea, că așa ceva nu se cuvine într-o societate cum se cade! (Așa este! în stânga extremă; contradicții în dreapta.)

C. Abrányi: Onorată casă (Larmă. Voci în dreapta. Eláll!) Dl ministru-președinte (larmă în dreapta. Voci în stânga: Nu mai lăsam pe nimeni dintre d-voastră să vorbească, dacă nu-l ascultați. Avem să vi-o plătim înapoi.)

G. Ugron: Acuma totuși mă rog să se facă ordine. (Larmă nesfârșită.)

Președintele: Onorată casă. Trebuie să declar, că voi fi silit a suspenda ședința. (Aprobări în dreapta. Voci în stânga: Suspendează ședința, până când demisionează Tisza.)

C. Abrányi: Dl ministru-președinte a dis ier (Voci sgomotoase: Revoacă! Larmă neîntreruptă de mai multe minute.)

G. Ugron: Rog pe dl președinte să facă ordine. Este dreptul nostru să pretindem, ca președintele să-și facă datoria. (Aprobări în stânga.) Chiamă la ordine pe lărmuitorii din cealaltă parte. (Voci în dreapta: La ordine! Larmă continuă.)

Președintele: Am rugat pe dl deputat să-și explice cuvintele. (Voci în stânga: Nu le explică, nu este dator!) Aud din partea aceasta, că nu este dator. Așa este, dar' dacă nu o face, am să-l provoc la ordine pentru expresiunile sale neparlamentare. (Larmă. Aprobări în dreapta. Contradicții în stânga.)

C. Abrányi: Cer scuzele, (Voci în dreapta: Revoacă! Contradicții în stânga.) dar' dacă domnul președinte mă condamnă înainte de a mă fi explicat, apoi sunt absolut dela ori-ce explicare. (Larmă teribilă.)

Președintele: Am rugat pe domnul deputat direct să se explice. Nu este dator, dar' are dreptul să o facă. (Larmă. Președintele trage clopoțelul.)

C. Abrányi: Dl ministru-președinte a dis între altele: Puteți să-mi întreceți vocea cu strigăte, dar' nu veți amuți adevărul. Eu răspund domnului ministru-președinte: D-ta poți să majorizezi adevărul, dar' nu să-l învingi. Și după-aceia starea de lucruri de astăzi (Voci în dreapta: Eláll! Revoacă!)

Președintele: Rog onorata casă să asculte pe vorbitor, căci are dreptul, după ordinea casei, să-și explice cuvintele. (Voci în dreapta: Să revoace! Mișcare și larmă în stânga.)

C. Abrányi: Cer scuzele, dar' am spus, că n'am putut vorbi de larma din cealaltă parte. Într-aceia dl președinte, deși am voit să urmez provocării...

I. Asbóth: Ești dator să urmezi! (Larmă și strigăte nesfârșite în stânga.)

C. Abrányi: Da, sunt dator. Dar' președintele, precum am dis, m'a dojenit deja. (Larmă.) Dacă dl președinte ar fi așteptat explicarea mea, sau dacă își retrage condamnarea, apoi mă voi explica. (Contradicții sgomotoase în dreapta: Așa nu-i permis să vorbească. Revoacă. Larmă și neliște în stânga.)

Președintele mai provoacă încă odată pe Abrányi să se explice, ear' după-aceia vorbește încă odată evasiv și nu se explică, îl chiamă la ordine și închide ședința. Toate aceste se întâmplă în cea mai sălbetească și mai indescrisibilă larmă.

G. Ugron: Este ședința închisă?

Președintele: Ședința e închisă. (Larmă prelungită.)

G. Ugron: N'am înțeles enunțatiunea din urmă a președintelui. (Voci din stânga: A chiamat pe vorbitor la ordine. Aceasta este încarect. (Larmă nesfârșită.)

Președintele: Voi răspunde pentru-ce am făcut.

G. Ugron: Da, veirăspunde, dar' despre aceasta vom vorbi mâine. (Larmă teribilă și nesfârșită.)

Pro veritate.

Răspunsurile meritorice ale dlor Const. Stezar și Eugen Brote la ultima hotărâre consistorială în sfăcarea conversiunii.

a) Răspunsul dlui Eugen Brote.

(Urmare.)

Sinodul archidiececan a trimis atât rațiunile fondurilor, cât și raportul consistorial, de care au fost cele însoțite, comisiunii sale

financiare. Comisiunea financiară sinodală a cercetat rațiunile și actele, a primit și din parte-mi cele mai detaliate deslușiri verbale, date în mod oficial. În ședința sinodală dela 17/29 Aprilie 1887 comisiunea financiară raportează

„cu privire la partea raportului, unde se notifică vinderea a 525.000 fl. bonuri rurale transilvane și cumpărarea de scrisuri fonciare în valoare de 537.000 fl., comisiunea propune a aproba conversiunea realizată, fiind folositoare pentru fondurile archidiececane".

Ear' sinodul

„ia această parte a raportului consistorial spre scoiță și a proa-bă conversiunea făcută".

Asupra rațiunilor asfernute, în care erau cuprinse toate pozițiunile de casă ale conversiunii, sinodul tot în ședința dela 18/29 Aprilie 1887

„aproabă rațiunile prezentate și dă absolutul consistoriului archidiececan pentru administrarea pe anul 1886 a fondurilor, fundațiilor și depozitelor archidiececane".

Constat și aci, că sinodul în deplina cunoștință a tuturor actelor și împrejurărilor a aprobat conversiunea îndeplinită prin noi și ni-a dat absolutul pentru rațiunile compuse de noi, în care rațiunile era cuprins și rațiunile special ale conversiunii.

În Noemvrie 1887 consistorul ni-a trimis un raport al comisiunii consistoriale însărcinate cu reviziunea conversiunii, spre a ne face observări eventuale. Raportul acestei comisiuni, adresat consistorului, datat din 14/26 Octomvrie 1887 și subsemnat de Dr. Nicolai Olariu și Moise Lazar, adevărat, era cam confuz, dar' totuși constată și el, că comisiunea „a luat privire în toate documentele originale și s'au aflat în ordine". Prin raportul nostru dtdo 29 Noemvrie 1887 am arătat consistorului, că n'am avé nici o observare și că neclaritatea ce se arată nu este în afacere, ci în raportul comisiunii.

În curând după aceste s'au pus în circulațiune faime vage, — fără îndoială cu anumite intențiuni, — că la conversiunea bonurilor rurale s'au întemplat oare-care iregularități. Aceste faime au luat diferite forme și s'au colportat mai intensiv, dar' tot pe sub ascuns, pe timpul când decurgau alegerile la sinodul archidiececan și precând avea să se facă restaurațiunea consistorului pe un nou period electoral.

Nefind realeși de membri ai consistorului archidiececan, la 1 Iulie, respective 15 Iulie 1888 am eșit din funcțiune, nu însă fără a insista în termeni destul de hotărâți, ca consistorul se introducă în contra noastră cea mai riguroasă cercetare, pentru a pune capăt faimelor folosite numai ca mijloc de agitațiune electorală. Nu s'a introdus această cercetare. La sfârșitul lunii lui August anulul curent consistorul a aflat de bine a mă încunoștința, că a adus o hotărâre, în virtutea căreia nu numai că ne acuză a fi cauzat fondurilor prin procederea noastră la convertirea bonurilor rurale o pagubă de 5625 fl., dar' ne și condamnă totdeodată, fără a ne fi ascultat, la refundarea acelei pagube.

Această hotărâre consistorială, care stă în diametrală contradicție cu hotărârile consistoriale și sinodale anterioare, prin care se aproabă fără nici o rezervă conversiunea îndeplinită, nu se putea basa decât sau pe apreiări greșite sau pe informațiuni false. Căci momente nouă necunoscute la 1886, respective 1887 nu s'au putut descoperi și nici nu s'a descoperit nici unul.

Examinând motivele celei mai noue hotărâri consistoriale în această afacere, fiecine va primi numai decât convingerea unei argumentațiuni tendențioase cu scopul de a acoperi încălțarea faimele scornite. Nu stările factice sunt baza acestei argumentațiuni, nu conversiunea este obiectul judecării, ci formele birocratice, sub care ea trebuia să se îndeplinească. Dacă la această argumentațiune se folosesc mai multe sau mai puține neexactități, ba chiar și neadevăruri, dacă se fac concluziuni imposibile, n'are de a face, căci scopul este să se preste tot ceva.

Prima învinovățire ce ni-se face acum este, că am executat conversiunea fără a avé un mandat în scris. Mai sus am desfășurat pe larg motivele, care ne-au îndemnat a începe conversiunea și înaintea sosirii mandatului în scris. O învinovățire nu ni-se poate face nouă aci nici chiar din punct de vedere birocratic, căci mandatul consistorial scris a urmat, deși mai târziu, dar' tocmai în forma aceea, precum ar fi urmat el la timp. Din punct de vedere al formelor birocratice fiecine va găsi fără îndoială pe consistorul de vinovat, care a ținut un mandat foarte urgent 14 zile fără nici un motiv neexpedat. Dar' în sfârșit această chestiune de formă n'a avut nici o influență asupra conversiunii însăși.

A doua vină ce ni-se impută este, că am trecut la cumpărarea scrisurilor fonciare preste limitele ce le admitea mandatul consistorial scris și imauat numai după 14 zile dela hotărârea consistorială. Această vină are aparență ca-și-când ar fi meritorică și foarte

importantă. În realitate însă devine și ea lipsită de ori-ce basă, îndată-ce se scie, că cursurile introduse în mandatul consistorial scris erau relative; că ele erau deja înainte de a se fixa întrecute; că hârtile s'au cumpărat în marginile rentabilității după cursul zilei, adică după cel mai ieftin curs posibil; că conversiunea s'a servit cu câștig în capital, adică s'a vândut mai scump decât s'a cumpărat.

Concluziunea însă ce se trage din aceste două învinovățiri neîntemeiate este sfârșită și cu totul neadmisibilă.

Consistorul dă un mandat în scris „funcționarilor cei subalterni" de a face o viedere și o cumpărare cu prețuri anume. Acestea vând și cumpără, însă și una și alta cu prețuri ceva mai urcate, căci altcum nu se putea. Consistorul avea fără îndoială drept de a nu accepta acest tîrg din motiv, că s'a trecut preste prețurile anume. Însă el nu se folosește de acest drept, dar' nici nu primesc tîrgul, ci primesc numai vînderea mai scumpă, primesc și cumpărarea, dar' numai cu prețurile fixate în mandat, de altcum nerealisabile. Diferența între prețul, cu care nu se putea cumpăra, și între prețul cel mai ieftin, cu care se putea cumpăra și în faptă s'a și cumpărat, constituie — o pagubă, pe care au să o refunde funcționarii, care n'au cumpărat marfa cu prețuri neexistente. Aceasta noțiune a „pagubei" are meritul de a fi nouă și particulară, dar' are totodată și desavantajul de a nu pute fi admisă de nimeni. O pagubă rezultată din cauză, că nu s'a cumpărat o marfă cu prețuri neexistente și numai închipuite, trebuie să fie o pagubă neexistentă și numai închipuită.

Dar' nu numai basa, pe care se pune acum consistorul la judecarea acestei afaceri, este în contradicție cu praxa urmată de 18 ani, nu numai judecarea însăși este particulară și neadmisibilă, ci și o mulțime de împrejurări ce se înșiră între motivele hotărârii consistoriale, sunt prezentate în mod neexact și tendențios.

Ântîeu: Se accentuează între motive, „că n'am arătat prin nimic necesitatea de a ne abate dela concludul consistorial" în ceea ce privește cursurile. Adevărul este, că noi încă în cel dintîi raport ce l'am prezentat consistorului despre conversiune am arătat, că am cumpărat după cursul zilei. Se putea deci arăta o necesitate mai constringătoare pentru abatere dela concludul consistorial, decât imposibilitatea de a cumpăra mai ieftin?

A doua: Ni-se face învinovățirea grea, „că la vinderea bonurilor rurale ne-am ținut morțiș de mandat, deși ele notau la bursă un curs mai culant, precând la cumpărare am trecut mandatul. Venerabilul consistor scie prea bine, că mandatul scris a fixat cursul de vindere cu 103, și tot așa de bine scie, că noi am vîndut cu 103'25, adică mai scump. A susține în fața acestor fapte dovedite prin acte, că noi la cumpărare ne-am ținut morțiș de mandat, este mai mult decât neexact și tendențios.

Dacă se accentuează și aceea, că bonurile rurale notau pe acel timp un curs mai culant și s'ar fi putut „efectul o creștere de preste 6000 fl. și totuși dela aceasta am predecins", și această afirmațiune trebuie redusă la adevăr. Din motivele ce le-am înșirat pe larg mai sus, întreaga sumă a bonurilor rurale am trebuit să o vindem într-o zi. Conform stipulațiunilor între noi și bancar, desfășurate și motivate mai sus deasemenea pe larg, bancarul, căruia se predase bonurile vîndute numai în proporția cumpărării scrisurilor fonciare, a primit și risicul căderii cursului. Prin urmare înțelege ușor fiecine, că la vindere nici că se putea obține cursul zilei. Așadar „cursurile mai culante" în legătură cu o „creștere de 6000 fl.", dela care am fi „predecins", sînt numai vorbe, care n'au nici o basă.

A treia: Sîntem învinovățiti, că precând am efectuit vînderea, la 29 Ianuarie, la 4 și 20 Februarie, cumpărarea am făcut-o „fără temei mai întărziată, adică la 2, 8, 12, 20 Februarie și 16 Martie 1886". Temeiul cumpărării mai târzie față cu vinderea este foarte firesc. Cumpărarea nu se putea face fără bani, ear' bani numai din vînderea puteau rezulta; prin urmare vinderea trebuia să premergea în timpul cumpărării sau, ceea-ce e tot una, cumpărarea trebuia să fie mai târzie decât vinderea. Dacă această învinovățire însă are pretenția de a susține, că între vîndere și cumpărare au fost la mijloc intervale lungi și că cumpărarea s'a făcut fără temei prea târziu, și această afirmațiune se lovesce de fapte.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Conferențele militare din Buda. După o scire ce „P. L." o primesc din Viena, aceste conferențe se ocupă, afară de introducerea ierbii de pușcă fără fum, și cu idea, de a spori proviziile de rezervă în arme.

Maghiarisare de nume. „Budapesti Közlöny" publică următoarea schimbare de nume: Minorenul Eduard Gelbmänn în „Vradici".

Probele de tir cu iarba de pușcă fără fum. În primăvara anului trecut s'au început în școala de tir din Bruck probele de tir cu iarba de pușcă fără fum și aceste se continuă încă și acum pe locul de tir al arsenalului din Viena. Aceste probe au dat rezultate însemnate. Mai întîiu s'a constatat, că construcțiunea pușcii cu repetiție model 1888 resistă deplin putericei expansiuni de gas a ierbii de pușcă fără fum. Pentru munițiune pot rămâne cartușele de până acum fără de nici o reconstrucțiune, ear' în privința balistică iarba de pușcă fără fum e cu mult mai superioară celei cu fum, deoarece-ce atinge o rasanță de 1000—1200 pași, precând cea a pușcii model 1888 numai de 500 pași.

Economia de instrucție din comitatul Sibiului. Programul pentru examenul economiei de instrucție din comitatul Sibiului ce se va ține la 10 Martie 1890 consistă din următoarele obiecte: 1. Limba maghiară. 2. Comput și geometrie. 3. Fisică. 4. Elementele economice. 5. Cultivarea de plante speciale. 6. Prăsila de vite speciale.

Un defraudant de poștă prins. Din Agram se anunță telegrafice, că oficialul postal Iosif Busan, care la finea anului trecut a defraudat dela oficiul postal din Zengg 23.000 fl. și a fugit la America, a fost arestat acolo și extradat autorităților austriace.

Grozăvenii într'un spital unguresc. I-se scio lui „Budapester Tagblatt" din Pojon: Ministerul de interne a cerut dela directorul spitalului de aici Dr. Kanka pe cale telegrafică explicări, fiindcă foarte multe plângeri i-au sosit, că se comit crime contra bolnavilor din acel spital. Până acum s'a constatat, că în departamentul alienaților din spital doisprezece bolnavi au fost bătuți până la moarte de îngrijitori. Capitanul orașului și procurorul fac cercetarea. Este înfiorător a cetii, ce grozăvenii se descoper.

Fără scirea medicilor bolnavii pentru cel mai mic lucru erau băgați în cămeși de forță și bătuți în modul cel mai neomenos. La o mulțime de bolnavi s'au găsit urme teribile de băte. S'a ordonat exhumarea mai multor bolnavi morți, despre care cercetarea a dovedit, că au fost bătuți grozav și poate în urma bătăilor au murit.

Furt. Unui băcan de aici i-s'au furat zilele aceste 20 chilo struguri de Malaga în preț de 28 fl. Făptuitorii sînt necunoscuți. Marfa era aședată în lădi lungurețe, care stăteau sub intrarea dela poartă.

Un cetățean de omenie. Cetin în „Kolozsvár": Iuon Otrele, un țeran român din Răjnov, a prins pe un desertor dintr'al doilea regiment de husari și l'a dus la judecătoria militară din Brașov. Când auditorul a voit să-l plătească premiul prescrip pentru prinderea desertorului, a protestat și a dis, că el, care încă a servit în armată de ce ani de zile ca soldat de rînd, nu și-a făcut pentru bani datoria față cu patria și cu Împăratul. Din respect cătră auditorul și la stăruința acestuia în urmă, vrînd-nevrînd, a luat banii, dar' la doua zi s'a dus ear' pe jos din satul seu la Brașov, s'a prezentat la auditorul și s'a rugat să primească înapoi premiul, pentru-că nu numai că ieri s'a dus supărât de fapta necuvințioasă, că a luat bani pentru un serviciu credincios făcut Împăratului, ci toată noaptea n'a putut dormi, ba l'a mai dojenit și l'a mai furt și nevasta. Auditorul mirat, a luat un proces verbal și a luat înapoi banii dela țeran, care acum s'a dus fericit acasă. Despre acest incident s'a făcut raport la locurile mai înalte, care sigur vor lăuda pe bravul Iuon Otrele într-o formă cuvenită.

„Nonna". Nici nu scăpărăm bine de „influenza" și o nouă boală cu mult mai ușoară, dar' cu atât mai periculoasă ne amenință. Numele acestei boale e „Nonna" și se manifestează într'un somn, care ține mai multe zile și din care pacientul adese nu se mai trezește nici-odată. Cea dintîiu scire despre această boală a sosit din Italia. Acum se spune, că în Viena s'au constatat deja trei casuri. În special o damă engleză doarme acuma de opt zile. În al doilea cas se tracează de un tîner, care a cădut într'un somn letargic. Afară de aceea se spune din parte medicală, că în timpul din urmă al epidemiei de „Influenza" a venit la Viena un individ, care avuse deja „Influenza", acolo a recidivat și a cădut într'un somn, care a ținut patru zile. Urmări rele pentru pacient nu s'au ivit.

Rusia mobilizează. „Rusky Invalid" împărtășește, că prin ordin împărătesc se va spori în curînd statul de războiu al Cazacilor din Cuban cu două regimente de întregire a patru sotnii și statul de războiu al Cazacilor din Terek cu o sotnie pentru fiecare regiment de întregire. Armata căzăcească din Ural va reprezenta în cas de războiu 32 sotnii călărești afară de statul de pace.

Catastrofa din Arizona, după cele mai noue sciri telegrafice, nu este atât de grozavă, cum s'a părut la început. La rumperea stăvilărilor dela riul Hassayampa s'au înecat numai lucrătorii, care erau ocupați pe stăvilar. Orașul Wickenburg nu s'a înecat și preste tot jertfele acestei catastrofe nu se urcă mai sus ca la numărul de patruzeci.

BILANȚUL PE ANUL 1889

al institutului de credit și economii „ECONOMUL“, societate pe acțiuni în Cluj.

Contul bilanțului:

Active:		Pasive:	
Ctut Anticipațiuni	896 07	Ctut Capital	50000 —
„ Credit fix	147782 11	Depuneril. spre fruct. fl.	110555.84
„ Escomptului	27177 —	Interese capitalizate	5947.42
„ Doi debitori	2918 23	Fondul de rezervă fl.	2481.23
„ Erogaț. restituibile	126 35	4% interese pe 1889	95.54
„ Transitoriu	47 50	Fondul de pensiuie fl.	341.05
„ Mobiliar	fl. 377.60 cr.	4% interese pe 1889	12.73
„ după amort. 20%	75.52	Fond. spec. de rezervă fl.	477.45
„ Cassa în numerar	1048 95	4% interese pe 1889	18.11
		„ Onorarii	737 58
		„ Interese trans. credit fix	550 —
		„ „ escomptului	1754 75
		„ Tantieme	250 —
		„ Dividendă	187 48
		„ Profit curat	6704 13
	180093 29		180093 29

Contul profit și pierdere pe 31 Decembrie 18 9:

Eșiri:		Venituri:	
Ctut Onorariilor	550 —	Ctut Interesele credit fix	11063 43
„ Chiria biroului	270 —	„ „ de escompt.	1930 17
„ Interesele depunerilor	5947 42	„ „ după depuneri proprii	49 15
„ Pretensiuni pierdute	209 —	„ Speselor manipularii	342 55
„ Darea erarială	1083 19	„ Provisiunii	3175 03
„ Spesele curente	351 91	„ Portului postal	14 30
„ Salariul	1368 —	„ Interese de întârziere	8 54
„ Mobiliar amortisare 20%	75 52	„ Transcrierii	6 —
„ Profit curat	6704 13		
	16559 17		16559 17

Cluj, 31 Decembrie 1889.

B. S. Podoabă m. p.,
director.Dr. Gregoriu Silași m. p.,
cassier.Alexandru Filip m. p.,
comptabil.

Acest bilanț, examinându-se din punct în punct, s'a aflat exact și în conformitate cu cărțile de contabilitate.

Membrii direcțiunii:

A. Bohățel m. p.,
președinte.Ioan Petran m. p.,
Gavril Pop m. p.

Emeric Pop m. p.

Comitetul de reviziune:

Artemiu Sarkadi m. p.

Lazar Baldi m. p.,
Andrei Truța m. p.

Stefan Galea m. p.

Convocare.

„Economul“, institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Cluj, își va ține adunarea generală a IV-a în 20 Martie a. e. st. n. dimineața la 10 oare, în localitatea institutului.

La această adunare prin aceasta se invită domniile acționari ai institutului, făcându-se atenție la dispozițiunile §-lui 19 din statute, după care acțiunile originale sînt de a se depune în biroul direcțiunii cu 8 zile mai înainte, pentru-ca să aibă vot.

Obiectele adunării vor fi:

[855] 1—1

1. Raportul direcțiunii.
2. Raportul comitetului de reviziune.
3. Alegerea unui membru în directoriu în locul celui-ce se va sorti amensurat §-lui 32 din statute.
4. Stabilirea bilanțului pe 1889 și fixarea dividendelor.
5. Propuneri eventuale după modalitatea §-lui 29 din statute.
6. Modificarea §-lui 49 din statute.
7. Exmiterea unei comisii spre verificarea procesului verbal.

Din ședința direcțiunii institutului „Economul“, ținută în Cluj la 22 Februarie 1890.

A. Bohățel m. p.,
președinte.B. S. Podoabă m. p.,
dir. executiv.

REPARATOR

contra

PODAGREI și a REUMEI

se capătă în toate farmaciile cu 50 cr. și 1 fl.

VIN DE TOKAY CU FER ȘI CHININĂ,

cel mai bun mijloc

contra anemiei și a gălbănirii.

Prețul unui flacon mic 1 fl. 60 cr., mare 3 fl. — Contra imitărilor scutit prin înscăltura mea. [834] 2—5

MARGUERITE CRÊME,

cel mai modern mijloc pentru nobilitarea pielii feței întrodus pe masa de toaletă a tuturor damelor elegante. Absolut nestricăcios. Prețul unei doze fl. 2.

GEORG KRIEGNER,

Farmacie la „Coroana ungără“. Budapesta, Kálvin-tér.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnic.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Băstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărălnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Tea.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusci-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalîn păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Institutul tipografic din Sibiiu.

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipărește cărți de tot felul.

anunțuri de căsătorie,
anunțuri funebre, placate,
bilete de vizită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

DICȚIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin, paroh gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depozit general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIIU,

fundată în anul 1868

[847] 4

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliile etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1885 fl. 577,192.03	în a. 1869—1885 fl. 424,872.39
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
în a. 1888 „ 49,110.60	în a. 1888 „ 46,826.41
Suma fl. 724,807.36.	Suma fl. 556,928.81

1,281.736 fl. 17 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

582.147 fl. 48 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslășiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria

preafrumosului fclor de crain și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:
închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT ȘI DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda și

muierea lui.

În versuri.

14 cr. sau 30 bani exemplarul.